

от практиката факти и данни на биологическата наука за то е естествено-научно потвърждаване, не едновременно с анализира самостоятелно определени точни данни на частни биологични дисциплини.

В нашата българска философска и специално-научна литература липсва не само задълбочена марксистко-ленинска тика на трудовете на др. Т. Павлов, липсват въобще критични лежки върху неговите многобройни съчинения. И в това отнито трудът на др. Димитър Димов отговаря на една навярляходимост, а именно: наред с изтъкването на ценното в рините от др. Т. Павлов имали по голям кръг въпроси да бъдат дълбочено разкритикувани цяла редица на неправилни положения то той застъпва в много свои трудове.

Разбира се трудът на др. Димитър Димов не е лино слабости и отделни грешки. Аз тук ще изтъкна следното:

Считам, че др. Димов е допуснал сериозна грешка, не е изходил непосредствено от мислите на класиците на сизма-ленинизма, както по въпроса за отношението на нау към бабата и надстройката, така и по въпросите на теориотражението, а излиза от мисли на съветски философски ги научни работници, като напр. Г. Ф. Александров, М. А. Ле и най-вече от мисли на др. Тодор Павлов.

На много места в труда на др. Димов се получава като че ли теорията на отражението не е дело на класици марксизма-ленинизма и особено Ленин и Сталин задълбочено решават основните проблеми на материалистическата теория на отражението. Не е правилно и твърдението на др. ноз не на едно място в неговия труд, че Т. Павлов формули теорията на отражението на основата на известно използване на Ленин за отражението. В най-добрия случай такава твърд ие крие в себе си неверната и навращаваща действителното логична мисъл, че заслугата на Ленин по въпросите на теори на отражението се изчерпват с известното негово логическо предположение за отражението.

Др. Димов на някои места ограничено разглежда заслугите на Ленин и Сталин и в друго отношение. Той напр. на стр. 119 неправилно ограничава огромните заслуги на Ленин в работването на въпросите за взаимоотношенията между философията и останалите науки с безпогрешното наминаване на тези взаимоотношения от автора пространството на "ничия земя", между

а на Тодор Павлов. А известно е, че класиците на марксизма-ленинизма